

УДК 37.018.43:378.094

МОДЕЛІ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Інна Головаш, Ірина Ліницька

**Відокремлений структурний підрозділ «Харківський фаховий коледж
харчової промисловості Харківського національного технічного
університету сільського господарства імені Петра Василенка»**

м. Харків, Україна

У сучасних умовах інформаційні технології стали невід'ємною частиною нашого повсякденного життя, закріпилися та поширилися у соціальній сфері, зокрема у сфері освіти. Вони допомагають вивести процеси надання послуг на якісно інший рівень, роблячи питання впровадження інформаційних технологій у сферу освіти постійно актуальним завданням. Для нових форм освіти характерні інтерактивність і співпраця в процесі навчання. Виникає необхідність розроблення нових теорій навчання.

Розуміння і реалізація проблеми інформатизації закладу освіти полягає в тому, що повинна бути забезпечена підготовка кадрів з новим типом мислення, відповідним вимогам постіндустріального суспільства.

Метою роботи є розгляд рекомендованих управлінських рівнів, на яких у вищій освіті можуть використовуватися інтернет-технології. Також запропоновано розглянути модель впровадження дистанційного навчання у закладі вищої освіти та дозволяє вирішувати, як мінімум, три основні завдання:

забезпечення виходу в мережу Інтернет кожного учасника навчального процесу;

розвиток єдиного інформаційного простору освітніх галузей і присутність у ньому в різний час і незалежно один від одного всіх учасників освітнього і творчого процесу;

створення, розвиток і ефективне використання керованих освітніх інформаційних ресурсів, у тому числі особистих користувальницьких баз і

банків даних та знань студентів і педагогів з можливістю повсюдного доступу для роботи з ними.

Інформаційна технологія навчання – це певна логіка організації навчально-пізнавального процесу, заснованого на використанні комп'ютерних та інших інформаційних засобів. Вона передбачає досягнення заданих цілей підготовки фахівців-професіоналів, активне включення їх у свідоме засвоєння змісту освіти, забезпечує мотиваційне, творче оволодіння основними засобами майбутньої професійної діяльності, сприяє формуванню становлення особистості майбутніх фахівців.

Сучасному суспільству потрібна якісна освіта, яка спроможна забезпечити вимоги до споживача та виробника матеріальних і духовних благ. Виконати соціальне замовлення суспільства через збільшення асигнувань на освіту, збільшення кількості навчальних закладів та іншими традиційними способами не в змозі навіть заможні країни. Тому поява дистанційної освіти не випадкова, це закономірний етап розвитку та адаптації освіти до сучасних умов. Питання існування чи не існування дистанційної освіти вже не є актуальним. Для ефективного впровадження системи дистанційної освіти у ВНЗ доцільно визначити моделі впровадження дистанційного навчання та їх задачі.

Запропоновано модель впровадження дистанційного навчання, яка має наступний вигляд:

- Визначення задач дистанційного навчання
- Визначення напрямів впровадження дистанційного навчання
- Розробка методичних матеріалів у системі on-line
- Проведення відеолекцій
- Комплексне використання електронних ресурсів
- Визначення мети дистанційного навчання

На першому рівні впровадження системи дистанційного навчання рекомендується використання Інтернету та комп'ютерних технологій як посередників, що надають додаткові навчальні ресурси. При цьому можливе впровадження роботи на сайтах, використання інтернет-ресурсів.

На другому рівні підтримки дистанційного навчання передбачається використання Інтернету для посилення викладання курсів на дистанції. Це вимагає опрацювання більш складних навичок і технологій передусім з боку викладацького складу, оптимізації відносин між викладачем і студентом.

Третій рівень впровадження дистанційної освіти передбачає цілком онлайнове навчання. Усі навчальні матеріали доцільно надавати в електронному вигляді, також використовувати Google-сервіси.

Взаємодія між студентами та викладачами може здійснюватися через електронну пошту, комп'ютерні конференції.

Отже, ми маємо можливість моделювати майбутнього фахівця, яка б забезпечувала рівень його належної мотивації до здобуття освіти за допомогою інформаційно-телекомунікаційних технологій шляхом особистого включення до процесів пізнання й опанування професійної діяльності, завдяки його власній інтелектуальній, емоційно-вольовій, мовленнєвій активності. Максимальне наближення педагогічного процесу в умовах дистанційного навчання до реалій майбутньої професійної діяльності забезпечується поетапним переходом від навчальної діяльності здобувача освіти до професійної діяльності фахівця.